

תת"ע 7881/01/21 - ח'אלד תכתוכ נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7881-01-21 מדינת ישראל נ' תכתוכ
תיק חיצוני: 11117073806

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	ח'אלד תכתוכ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.2.21, ונדון לקנס כספי ופסילה על תנאי.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה; ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על בסיס החומר הקיים.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה שהוגש (ת/1) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל). טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ולא תתקבלנה אמירות מסוג זה אם נטענו בעלמא וללא כל תימוכין (ראו פסק הדין בענין סאלם; רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (27.05.2018); ו"משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו. (רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)). לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

בהקשר זה אוסיף, כי גם אם אישור המסירה חסר בפרטים, נפסק, כי אין בעניין זה כשלעצמו כדי לסתור את חזקת המסירה, וחסרים אלה לא מפריכים כשלעצמם את חזקת המסירה. וראו רע"פ 6942/20 בשארה ג'ראיסי נ' מדינת

עמוד 1

ישראל (פורסם בנבו, 03.11.2020); רע"פ 5356/20 **יאסר טחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.08.2020); רע"פ 1581/20 **מהנד אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.03.2020); רע"פ 6153/20 **אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.09.2020); רע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.11.2020); וכן עפ"ת (מחוזי חיפה) 61703-08-20 **זערורה נ' מדינת ישראל**, 16.9.20; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 20349,23742,23730-11-20 **חגית פור נ' מדינת ישראל**, 7.12.20.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה טובות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). המבקש הסתפק בטענה כוללנית לפיה יש לו טענות טובות וראיות, אולם לא פירט דבר מעבר לכך; ובנסיבות אלה, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל עליו (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר. משהגיש המבקש בקשה להישפט, בית המשפט אינו כבול לסכום הקנס המקורי. מדיניות הענישה כוללת קנס כספי, פסילה על תנאי, ובמקרים של עבירה חוזרת אף פסילה בפועל (ראו למשל רע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל**; ורע"פ 863/19 **אברהם נסים זגורי נ' מדינת ישראל**). בהתחשב בחומרת העבירה ומסוכנותה, בעברו התעבורתי (22 הרשעות קודמות), והחזרתיות הנשנית על אותה עבירה (שתי הרשעות אחרונות משנת 2020 ומשנת 2019 באותה עבירה, והרשעות דומות נוספות בעברו), אין בעונש שנגזר (קנס כספי 1500 ₪, ו-2 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים) כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 מאי 2021, בהעדר הצדדים.